

NEJVĚTŠÍ PROBLÉM VOLEJBALU? TRENÉŘI

Před časem jsem se rozhodl, že už nebudu na tyto stránky ničím přispívat, protože má několikaletá zkušenost v tomto kraji je taková, že to stejně nemá žádnou cenu. Trenéři mládeže v Karlovarském kraji, které jsem během zdejšího angažmá poznal, se dělí na ty, kteří mojí práci věří, na ty, kteří si myslí, že jsem úplně mimo mísu a na ty, kterým je všechno jedno. Pro ty první tento článek nebude objevný, ty druhé akorát naštvě, ale k lepší práci nevyhecuje a u těch třetích vůbec nerozumím tomu, proč ještě volejbal dělají. Nicméně předseda KVS Honza Meruna na mě naléhal, ať nějaký článek k trenérské problematice v kraji napíši, tak když už mrhám svůj čas, odmítám chodit kolem horké kaše a naposledy doufám, že rozpoutám diskuzi trenérů mládeže v našem kraji.

Mám dojem, že v Karlovarském kraji se nerodí o nic nešikovnější děti, než v jiných částech republiky a ani jich zde volejbal nehraje tak málo, podle licenčních poplatků nejsme zdaleka poslední v počtu aktivních mládežníků. Proč jsme tedy horší, než ostatní? Tuto otázku si zde pokládáme posledních několik let a místo odpovědi na ni (já tu odpověď znám – jsou to horší trenéři a špatná práce v tréninkovém procesu) stále hledáme jen hloupé výmluvy, které mají odvést pozornost od nás samotných. Nevíme si v tréninku dětí rady s tím, jak na to a také s tím, jak to má (rozuměj volejbal) vůbec vypadat.

Protože si nevíme rady, docházíme k naprosto mylným závěrům, které situaci ještě zhoršují. Jedna z posledních perel je autentická věta z našeho kraje, kdy trenér s mnohaletými zkušenosti hodnotí turnaj slovy: „ Toto družstvo je první, protože má odehráno hodně zápasů. „ To je nesmírná hloupost, to zmíněné družstvo je v turnaji první, protože má nejlépe natrénováno, **protože ho jeho trenér dobře vede v tréninku**. Taková věta tohoto zkušeného trenéra pak vede k tomu, že si začínající trenér myslí, že cestou k úspěchu je co nejvíce hrát a hrát. A postupem času se v tomto přesvědčení dostane k modelu, který tady většina trenérů a klubů praktikuje roky. Trénink vypadá pokaždé stejně, učí se systém, hraje se 6x6 a technika se učí hrou, nikoliv tréninkem. Tato obrovská hloupost vede k tomu, že se pak talentovaní hráči **objevují, ale nikoliv vychovávají!!** A role trenéra je prakticky v tom, že daný talent objeví, umožní mu chodit na volejbal a pak jej předá do Plzně, Liberce, Prahy, kamkoliv... Kamkoliv, kde jej někdo konečně začne systematicky připravovat. Je velká škoda, že nedokážeme tuto přípravu začít realizovat dříve, již v našich klubech.

Souvísí to s tím, že si s výše zmíněnou přípravou nevíme rady. Na všech těch krajských setkáních trenérů, která hodnotím s odstupem jako ztrátu času, se dokážeme hodiny bavit o rozpisu soutěží, o tom, jaká budou pravidla minivolejbalu, kdo dostane jakou cenu za celoživotní dílo.. A když pak padne otázka: **JAK BUDEME UČIT PRSTY?** Tak všichni odejdou, protože na to nemají názor. Protože si s tím neví rady. A výsledek? V KCM chlapců i dívek zjistíte, že naučit prsty neumí 90% trenérů v tomto kraji. Protože vlastně vůbec neví, jak to má správně vypadat.

Je tu ale ještě jeden argument, který často slyším. Trenéři mládeže se věnují dětem zadarmo a ve svém volném čase, navíc jich je málo. Proto je nesmíme kritizovat, musíme si jich nekriticky vážit a držet pusy! Je fakt, že děláme něco zadarmo omluvou proto, abychom to dělali blbě? Já myslím, že ne.

Má rada na závěr? Zrušit schůze, zrušit besedy, přestat se vymlouvat, učit se novým věcem, začít dobře trénovat, začít vyhrávat!! V jiném pořadí to nefunguje....

Štěpán Javůrek